

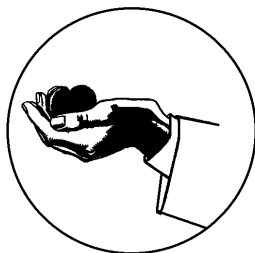

Gimzетка

KOSTKOWSKA

Numer 3
2006/2007

STYCZEŃ

Gazeta Samorządowego Gimnazjum w Kostkowie

NUMER SPECJALNY- 20 ROCZNICA ŚMIERCI NASZEGO PATRONA

W TYM NUMERZE:

- Życiorys ks. Galasa.
- Wykonanie zadań dla klas.
- Relacje z przeczytanej książki o ks. Galasie.
- Historia wsi Kostkowo
- Szkoła w Kostkowie– krótka historia
- Regulamin Nagrody im. Ks. Galasa
- Zbiórka pieniędzy na nagrobek
-

Od 12 czerwca 2001 roku nasze gimnazjum w Kostkowie nosi imię księdza Stanisława Galasa. Był to człowiek głębokiej wiary, wielkiego serca, o dobroci i miłosierdziu którego słyszał niemal każdy mieszkaniec gminy.

14 stycznia 2007 roku minie 20 lat od śmierci naszego patrona. My uczniowie i nauczyciele gimnazjum– chcemy w szczególny sposób uczcić tę rocznicę. Opracowaliśmy plan naszego przedsięwzięcia.

Ustaliliśmy, że głównym zadaniem będzie postawienie księdzu Galasowi nagrobka. W związku z tym podjęliśmy działania zmierzające do gromadzenia funduszy na ten cel (m.in. zbiórka buczyny, żółędzi, groszówek itp.)

Przygotowaliśmy również cegiełki i karty świąteczne, które każdy mieszkaniec gminy mógł zakupić, stając się współfundatorem nagrobka.

Oprócz tego opracowaliśmy dla uczniów zadania indywidualne oraz klasowe. Poprzez ich realizację uczniowie kształtowali swoje postawy i starali się naśladować wartości, którymi na co dzień żył Nasz patron. Dlatego m.in.. W dniach 9 i 10 października 2006 roku gościliśmy w murach naszej szkoły ks. Jana Nowaka, który pracował z ks. Galsam w ostatnim okresie jego życia. Opowiadał on uczniom o księdzu kanoniku i jego służbie ludziom.

*Rada Pedagogiczna i uczniowie
Samorządowego Gimnazjum im. Ks. Stanisława Galsa
W Kostkowie*

Życiorys księdza Stanisława Galasa

Urodził się w Tuchowie. powiat Tarnów, województwo Kraków 28 kwietnia 1910r. Jako najstarszy syn ośmiorga dzieci Jana Galasa i Julii zd. Sekubowskich. Ojciec był listonoszem i małorolnym rolnikiem.

Po ukończeniu 7 klasy Szkoły Powсzechnej w Tuchowie Stanisław złożył egzamin do IV klasy Drugiego Państwowego Gimnazjum Neoklasycznego w Tarnowie i tu po ukończeniu ośmiu klas starego typu złożył egzamin dojrzałości w 1930r.

Po roku przerwy kuracyjnej na złośliwą chorobę płuc wstąpił do Seminarium Duchownego w Tarnowie, które ukończył w 1936r. Z powodu choroby i operacji ślepej kieszki w czerwcu 1936r. święcenia kapłańskie otrzymał z rąk ks. biskupa Edwarda Romara dopiero 27 września 1936r. w rodzinnym Tuchowie w Kościele OO. Redemptorystów, po odbyciu rekolekcji w niniejszym klasztorze.

Jako wikariusz pracował w Nowym Rybiu. później przy chorym ks. proboszczu w Hryszycach. W czasie wojny był wikariuszem w Nugoszynie i Żegocinie.

W 1945r. Doznawszy potrzeby duszpasterskie Ziem Odzyskanych, po krótkiej administracji parafii Stopnice oraz Pisarzowa, uzyskał urlop z diecezji do pracy na Ziemiach Odzyskanych. Został przyjęty w styczniu 1946r. do Administracji Apostolskiej Gorzowskiej przez ks. biskupa Edmun-

da Nowickiego.

Pierwszą placówkę Drawno z wieloma kościołami filialnymi musiał opuścić z powodu słabego zdrowia i objął funkcję ojca duchownego w Niższym Seminarium Duchownym w Słupsku (1948-1949). Zwolniony po roku na własną prośbę w 1949r. został kapłanem Sióstr Franciszkanek i rektorem Kościoła św. Ottona w Słupsku. Równocześnie przez rok był katechetą Szkoły Powсzechnej nr 2 Słupsku a w roku 1950 uczył katechezy w czterech Szkołach Średnich Zawodowych w Słupsku. W roku 1951 prowadził katechizację młodzieży szkół zawodowych w Kościele. W czasie wakacji 1951r. administrował chwilowo mu zlecone parafie w Boczowie, Torzymiu, Goraju, Wierzbnie i Kropiejewsku.

1 kwietnia 1952r. został proboszczem w parafii Brzeźno Lęborskie a 23 lipca 1958r. mianowano go proboszczem parafii Kostkowo, w której duszpasterzował 28 lat do 20 sierpnia 1986r.

Ks. Stanisław Galas zmarł 14 stycznia 1987r.

ks. dr Zygmunt Czaja

Kościół parafialny w Kostkowie

Zadania dla klas

- Wykonanie w swoich salach lekcyjnych gazetki ściennej. Gazetki powinny zawierać:
  - Motto z logo szkoły
  - Sentencje (złotą myśl) ukazującą postwę ks. Galasa i mogącą spełnić podobną ideę jak ta z logo szkoły,
  - Wartości, którymi kierował się w życiu nasz patron,
  - Relacje z przeczytanego fragmentu książki o księdzu Galasie
- Indywidualna praca nad sobą: „Co zrobię by być lepszym człowiekiem?” Uczniowie pracują nad własnym zachowaniem, postępowaniem, charakterem. Klasa przedstawi w dowolnej formie relacje z tego zadania i przygotowują ją na kartce, która zostanie ofiarowana w dach na mszy świętej.
- Przygotowanie przez poszczególne klasy 1-2 minutowej scenki pt.:” W jaki sposób wartości ważne dla Ks. Galasa (dobroć, miłosierdzie..) stosuję w codziennym życiu?” Scenka klasa przedstawi na apelu

Klasa 1A

Sentencja:

„ Każdy ma możliwość pokochać Boga i bliźniego”

Gazetka:

Klasa IB

Gazetka:

Sentencja:

„Życzę Wam krzepy” (ks.S.Galas)

.....

ZBIÓRKA BUCZYNY

KLASA	KG	MIEJSCE
I A	9,67	IX
I B	5,50	XII
I C	23,50	III
I D	24,62	I
I E	16,83	VI
II A	17,76	V
II B	11,37	VII
II C	24,58	II
II D	20,84	IV
III A	2,78	XIV
III B	10,30	VIII
III C	10,30	VIII
III D	6,54	XI
III E	4,56	XIII
III F	7,64	X

OSOBY, KTÓRE ZEBRAŁY NAJWIĘKSZĄ ILOŚĆ BUCZYNY:

I MIEJSCE:

MAGDA SKRZYPKOWSKA
KLASA IIc 12,41 kg

II MIEJSCE:

ROBERT ZIEMAN
KLASA IIc 8,92 kg

III MIEJSCE:

DAWID PŁOCHARCZYK
KLASA Id 8,36 kg

Wystarczyła Ci sutanna uboga i ubogi wystarczył Ci strój...”

Patrona naszej szkoły poznaliśmy szczególnie z lektury książki pt. „Wspomnienie o Ks. Stanisławie Galasie”.

Jest On i będzie dla nas Wielkim Autorytetem i niedoścignionym wzorem do naśladowania.

Jego całe życie, oso-

bista postawa świadczy o bezgranicznym umiłowaniu każdego człowieka.

Dla nas, uczniów gimnazjum ksiądz Stanisław jest źródłem, z którego czerpiemy wiedzę i doświadczenie niezbędne do codziennego, autentycznego życia we współcze-

snym świecie.

Będziemy się starać, aby w naszych sercach idee, którym był wierny nasz patron pozostawiły niezatarty ślad...

Uczniowie klasy 2b

Klasa IC

Sentencja:

„Nie ma przyszłości człowieka i narodu bez miłości, która przebacza, choć nie zapomina, która jest wrażliwa na niedolę innych, która nie szuka swego, ale pragnie dobra dla drugich; tej miłości, która służy, przypomina o sobie, i jest gotowa do wspaniałomyślnego dawania”

Gazetka:

Uczniowie o patronie

Pewna kobieta, która pracowała jako organistka i katecheta w Kostkowie postawę Ks. Stanisława Galasa opisywała bardzo szlachetnie.

Mówiła, że Śp. Ks. Kanonik był człowiekiem wielkiej wiary, jego radością w życiu było pomaganie biednym. Gdy mieszkała z nim pod jednym dachem widziała jak gorliwie służył panu Bogu i bliźnim. Opisywała go jako człowieka modlitwy... Ks. Galas najbardziej lubił nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Pewnego dnia po Ks. Stanisława przyjechał ktoś saniami (było ok. 12 w nocy), aby pojechał on do umierającej ko-

biety. Na dworze było ok. - 20 C. Ks. Kanonik był chory, lecz bez wahania zgodził się pojechać powiedział tylko: „Ważniejsza dusza człowieka niż moje zdrowie, pomóżcie mi się tylko ubrać”.

Ten dobry człowiek nie potrzebował dla siebie, wszystkim dzielił się z innymi. Oddawał biednym swoje własne ubrania i pieniądze. Ks. Kanonik był bardzo cierpliwy w chorobie. Gdy pewnego dnia lekarz oznajmił mu, że nie może odprawiać Mszy był bardzo zawiedziony. Organistka poszła wtedy do kościoła aby pomodlić się za Ks. Stanisława i powiedzieć wiernym, że Mszy nie

będzie, ponieważ ksiądz jest chory. W tym momencie drzwi się otworzyły i wszedł Ks. Galas, pomimo swojego cierpienia był bardzo szczęśliwy, że mógł odprawić Mszę św.

Ks. Stanisław Galas był bardzo lubianym człowiekiem. Wszyscy darzyli go ogromnym szacunkiem i miłością. On miał dobre słowo dla każdego, zawsze był uśmiechnięty... Chyba największą nagrodą dla Śp. Ks. Stanisława Galasa było znalezienie się w niebie...

**MÓDLMY SIĘ
ZA JEGO DUSZĘ...**

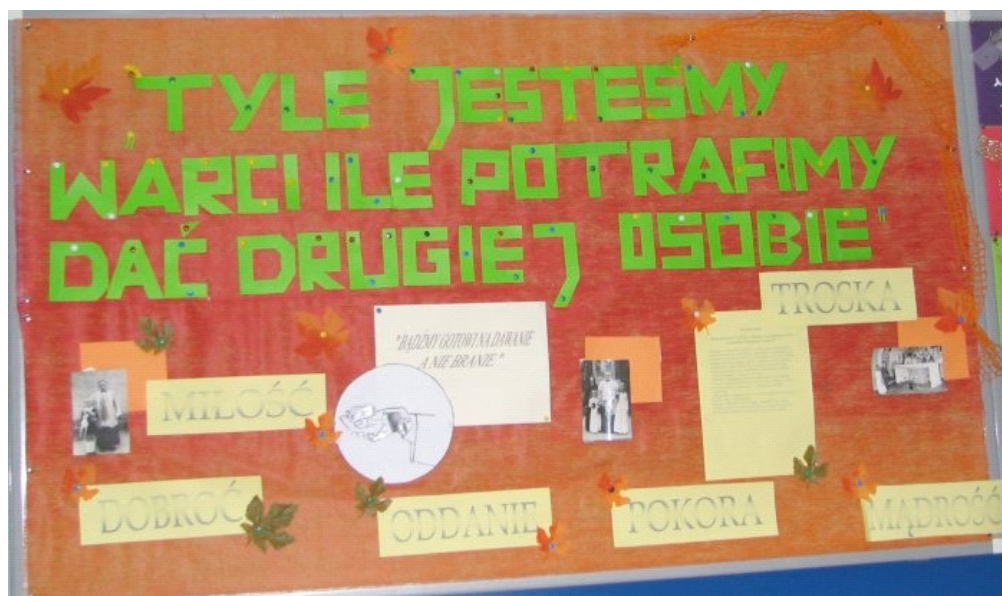
Anna Dolna

Klasa ID

Sentencja:

„Bądźmy gotowi na dawanie, a nie branie”

Gazetka:

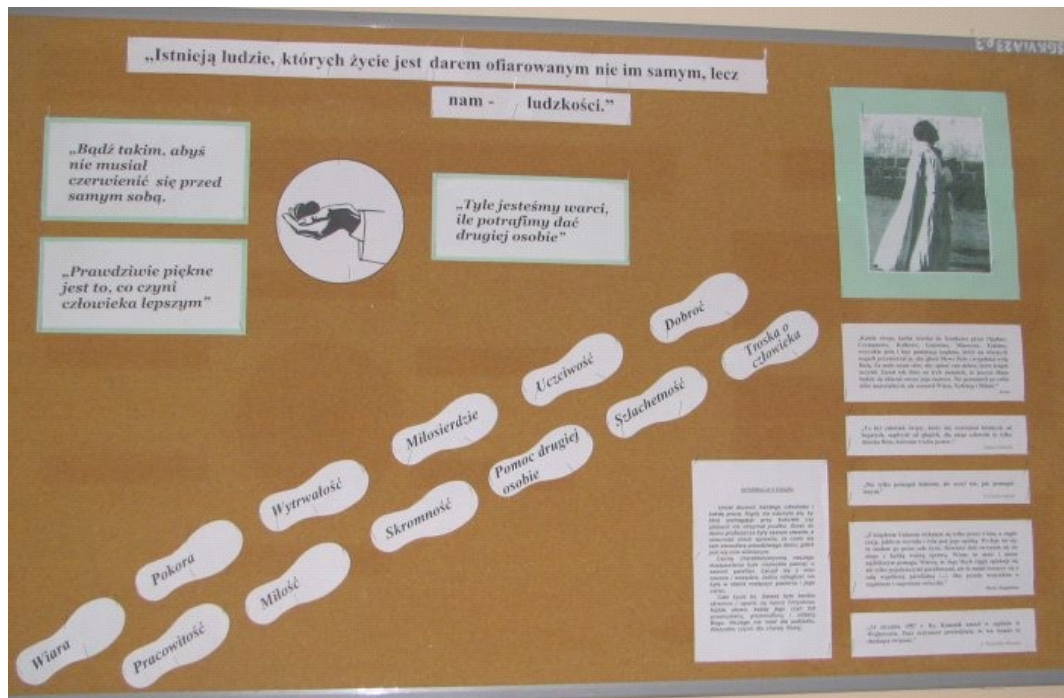

Klasa IE

Sentencja:

Prawdziwe piękne jest to, co czyni człowieka lepszym" (A.do Stoel-Holstein)
 „Bądź takim, abyś nie musiał czerwienić się przed samym sobą (W.Hugo)
 „Istnieją ludzie, których życie jest darem ofiarowanym nie im samym, lecz nam- ludzkości" (A.Schweizer)

Gazetka:

Relacja z przeczytanej książki o księdzu Galasie

Książka „**Błogosławieni ubodzy w duchu**” zawiera wiele opinii ludzi o ks. Galasie, którym pomógł i którzy go znali. Jedna z nich parafianka z Salina opisuje księdza, który całe swoje życie poświęcał innym. „Był pasterzem dobrym dla swoich owiec”. Mimo licznych zamieci śnieżnych, gdy drogi były nie przejezdne szedł pieszo nawet 15 km by odprawić mszę.

Pomagał biedniejszym. Często za pogrzeby i śluby nie brał pieniędzy.

Osobom, które nie chodziły do kościoła oddawał nawet własne buty by się w nim tylko pojawili. Jeśli ktoś był umierający potrafił nawet o trzeciej w nocy przyjść do umierającego z sakramentem.

Był to człowiek, który za życia pokazał jak wiele można zdziałać modlitwą i miłością.

Anna Gwizdała

Błogosławieni ubodzy w duchu...

Po przeczytaniu książki:

„Błogosławieni ubodzy w duchu” wywnioskować możemy, że ks. Stanisław Galas był dobrym, uczciwym i kochającym ludzi duszpasterzem. Nie zważał na to co ma i ile ma. Zawsze dzielił się z innymi wszystkimi, co ma, nawet jeżeli to była jego ostatnia para butów czy ostatnia kromka chleba.

Ze wspomnień różnych osób wypowiadających się w tej książce dowiedzieliśmy się o ogromnym oddaniu księdza Kanonika dla społeczności parafialnej: zarówno dla osób starszych jak i dla dzieci, które kochał. Z każdej podróży do Warszawy przywoził różne rzeczy, które rozdawał potrzebującym: masło i sery dla dorosłych, cukierki i czekoladę dla dzieci. Autor książki wskazuje na to, iż siostry zakonne niejednokrotnie musiały chować jedzenie przed księdzem, gdyż gdyby mógł rozdałby wszystko biednym.

Jeden z ministrantów opowiada, że mimo pochowanego przez siostry jedzenia ksiądz przynosił cukierki i czekolady schowane w kieszeniach. Kapłan twierdził, że nawet jakby miał jeść suchy chleb to i tak miałby lepiej niż inni ludzie, którzy nawet tego nie mają.

Ksiądz Kanonik pomagał starszym ludziom w wielu pracach w gospodarstwie, ale również organizował czas dla młodzieży. Bardzo lubił przebywać z młodymi ludźmi. Prowadził pogawędki i przygotowywał przedstawienia. Szybko przywiązywał się do ministrantów, sióstr zakonnych i innych ludzi.

Za czasów księdza Stanisława w mszach uczestniczyło wiele osób. Czasami nawet nie można było zamknąć drzwi do Kościoła, pomimo że msze trwały czasami nawet dwie godziny. Ksiądz miał „Warszawę” – stary samochód, który ciągle się psuł. Kiedyś gdy jechał na mszę do Salina razem z siostrami auto się popsło w połowie drogi. Ksiądz mimo podjętych prób naprawy nie mógł sobie poradzić. Wbrew prośbom siostr nie chciał wrócić do domu. Dotarł do Kościoła w Salinie po 4 godzinach. Jakież było zdziwienie sióstr, gdy zobaczyły Świątynię osób czekających na swojego Księdza. Na Kapłana, który oddał im swoją duszę i swoje serce.

Dlatego uważamy, że ks. S. Galas jest najlepszym przykładem dla następnych pokoleń. Swoją postawą, miłosierdziem i oddaniem dla ludzi niejednokrotnie wskazywał drogę do właściwego zachowania.

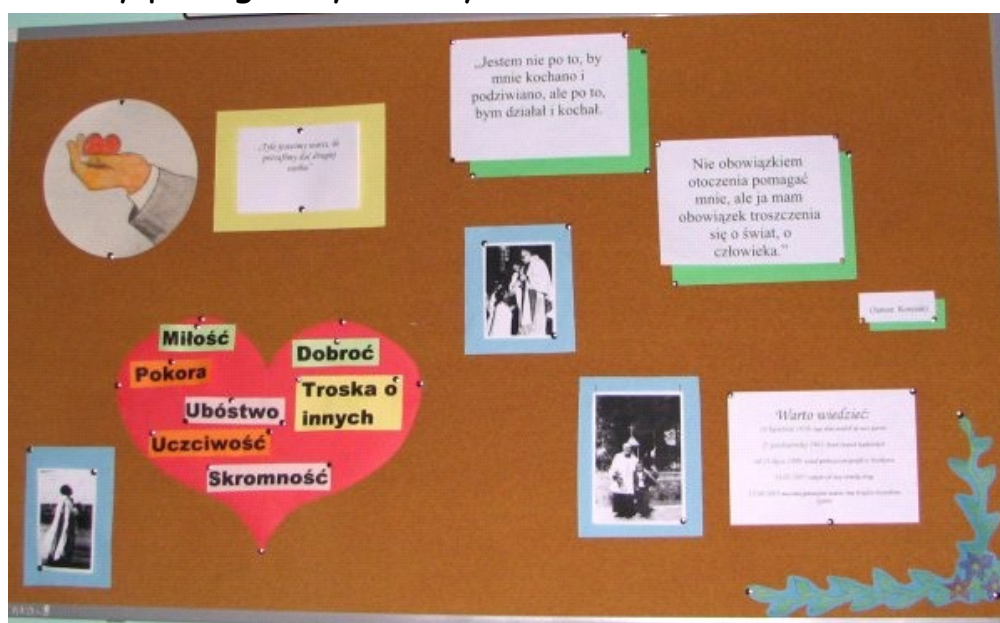
Klasa IIa

Klasa IIa

Sentencja:

„Wszyscy możemy pomagać wystarczy chcieć...”

Gazetka:

Klasa IIB

Gazetka:

Sentencja:

„Narodziliśmy się,
aby żyć z innymi... Jesteśmy powo-
łani do niesienia miło-
ści.”

ZBIÓRKA ŻOŁĘDZI

KLASA	KG	MIEJSCE
I A	4,64	VI
I B	2,0	XI
I C	11,75	IV
I D	7,88	V
I E	3,48	VII
II A	37,72	II
II B	13,49	III
II C	2,43	X
II D	2,44	IX
III A	1,46	XII
III B	0,27	XIV
III C	49,34	I
III D	2,76	VIII
III E	0,26	XV
III F	0,69	XIII

OSOBY, KTÓRE ZEBRAŁY NAJWIĘKSZĄ ILOŚĆ ŻOŁĘDZI:

I MIEJSCE:

SABINA KARSZNIA
KLASA IIIC 37,72 kg

II MIEJSCE:

PAWEŁ KARSZNIA
KLASA IIA 16,42 kg

III MIEJSCE:

EWELINA KMITA
KLASA IIA 14,31 kg

Klasa IIC

Relacja z przeczytanej książki o księdzu Galasie

Według mnie najciekawszym fragmentem książki:

„Błogosławieni ubodzy w duchu” jest wypowiedź Ignacego Jeża biskupa seniora koszalińsko - kołobrzeskiego.

Opowiada ona o zaangażowaniu, poświęceniu i trosce ks. Stanisława Galasa dla swojej parafii. Zacytuje fragment :

„Pracę kapłańską jest bardzo trudno ująć w cyfry statyczne pewnie, bo jego działalność w głównej mierze rozgrywa się na terenie

duchowym, statycznie nie do ogarnięcia. Trzeba by policzyć ile ks. Galas spędził w konfesjonale, ile poprowadził nauk przedmażeńskich i przed chrztem dzieci, ile sam przeprowadził lekcji z dziećmi przed I Komunią Świętą, z młodzieżą, szczególnie przed bierzmowaniem. Któż policzyć zdoła ilość rozmów, które zawsze miały na oku sprawy Boże i życie religijne, chociaż rozpoczynał zawsze od spraw życia codziennego i rzeczy bardzo przyziemnych. ... Niemoż-

liwe wszystko jest ująć w cyfry, ale samo wyliczenie wszystkich kapłańskich czynności sprawia trudność – a wcale nie jestem pewny czy wszystko wyliczyłem.”

Ja też uważam, że tego nie da się obliczyć, ale na pewno ks. Stanisław Galas poświęcił się dla swojej parafii „duchem i ciałem”.

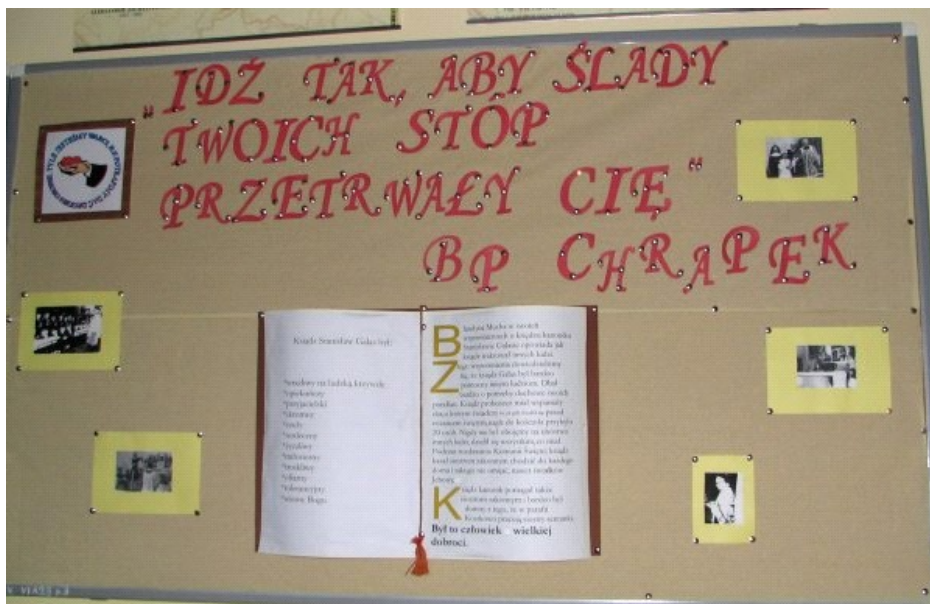
Agata Machalińska

Klasa IID

Sentencja:

„Idź tak, aby ślady twoich stóp przetrwały cie.” (bp Chrapek)

Gazetka:

Klasa IIIA

KOSTKOWO

W Kostkowie w latach 40-tych i 50-tych funkcjonowały 4 gospodarstwa rolne. Mieszkańcy wsi zajmowali się przede wszystkim rzemiosłem. Mimo tak niewielkiej liczby ludności, we wsi znajdował się sklep, młyn, mleczarnia, a nawet piekarnia, dzięki temu mieszkańcy mogli codziennie zaopatrywać się w świeże pieczywo. W życiu tej wsi ważną rolę odgrywała kolej, gdyż był to główny środek transportu, powstała ona w roku 1931. Kursowała w kierunku ejherowa i Lęborka. W 1939 roku była to linia prywatna, znajdująca się w rękach okupanta, aż do wyzwolenia. Po II wojnie światowej istniała jako Polska Kolej Pań-

stwowa.

W latach 1932-1933 wybudowano kościół w Kostkowie i założono parafię pod wezwaniem świętego Ottona. Pierwszym proboszczem był Alfons Radomski z Wierzchucina.

W Kostkowie założono również straż pożarną, była świetlica i poczta.

W Domu Kultury organizowano dożynki i inne imprezy

Ostatnio w miejscowości rozwija się działalność handlowa i usługowa.

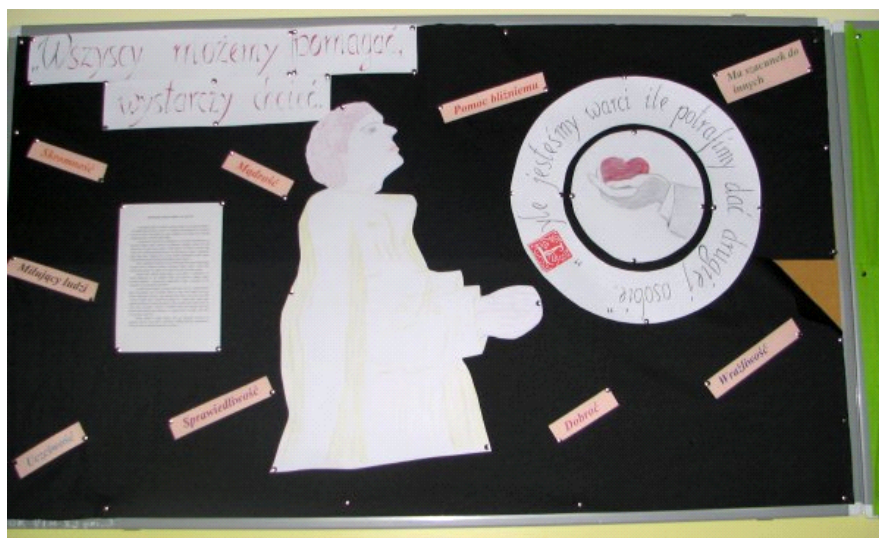
Monika Parus

Klasa IIIB

Sentencja:

„Jestem nie po to, by mnie kochano o podziwiano, ale po to, bym działał i kochał. Nie obowiązkiem otoczenia pomagać mnie, ale ja mam obowiązek troszczenia się o świat, o człowieka.” (J. Korczak)

Gazetka:

SZKOŁA W KOSTKOWIE

Po skończeniu II wojny światowej, dnia 3 września 1947r. z Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego do Kuratorium Okręgu Szkolnego Gdańskiego zostaje przeniesiony na własne życzenie nauczyciel Franciszek Marżkowski. Posadę objął po zmarłym nauczycielu p. Wiśniewskim. W szkole wówczas nie było żadnych ksiąg administracyjnych, pomocy naukowych, arkuszy ocen. Mimo braku szyb w szkole, światła oraz wody uczniów uczęszczających do szkoły było 92. Po miesiącu Inspektor Szkolny w Lęborku przydzielił drugą siłę nauczycielską w osobie pani Lidii Auchalt, a po niecałych dwóch miesiącach zostały otwarte kursy dokształcające i repolonizujące, w których brało udział 39 uczniów. Niemal rok później w szkole w Kostkowie została zorganizowana i za-

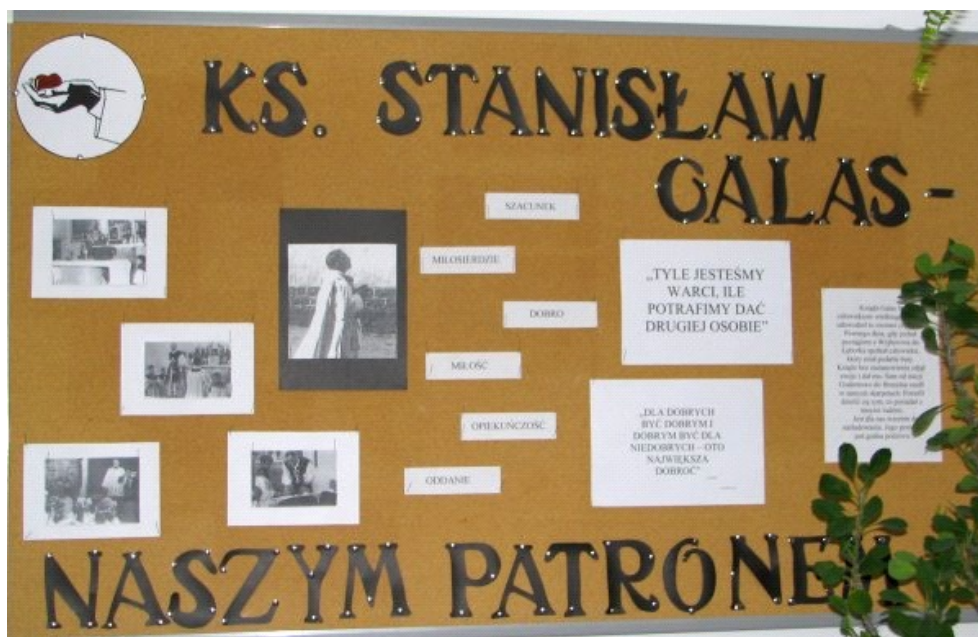
początkowana biblioteka. W 1949 r. w szkole uczyło się już 112 uczniów, z którymi pracowały 3 nauczycielki. W następnym roku szkoła stała się siedmioklasowa. 3 lata później w szkole zmienia się system nauczania z klas łączonych na oddzielne i zostaje przydzielony 4-ty etat nauczycielski. W 1964r. szkoła została poddana generalnemu remontowi. 1 września 1999r. odbyło się uroczyste otwarcie Samorządowego Gimnazjum w Kostkowie. 4 lata później utworzono w nim również Liceum Ogólnokształcące. W sierpniu 2006r. nastąpiła likwidacja LO z powodu braku zainteresowania wśród absolwentów gimnazjum.

Klasa IIIC

Sentencja:

„Dla dobrych być dobrym i dobrym dla niedobrych-
oto największa dobroć”) Lao Cy

Gazetka:

Regulamin Przyznawania Nagrody im. Ks. Stanisława Galasa

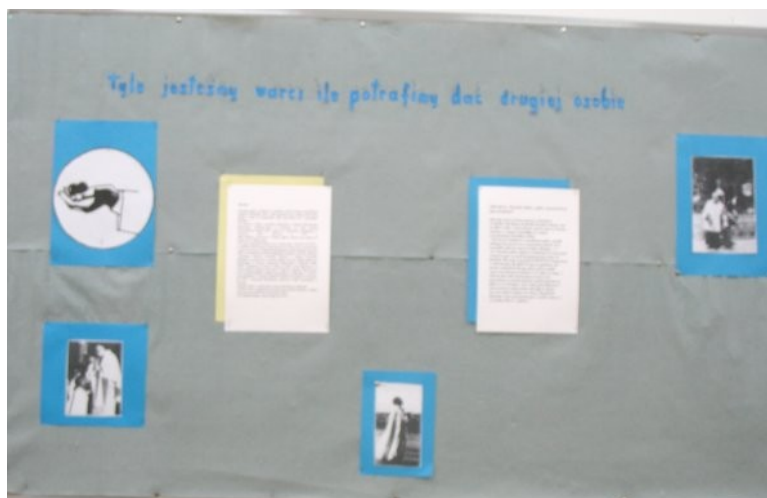
§ 1

1. Fundatorem nagrody są członkowie rodziny Galasów.
2. Nagrodę może otrzymać uczeń klasy III gimnazjum, który w ciągu edukacji cechował się solidarnością, uczciwością, życzliwością, bezinteresownością, wrażliwością na cudzą krzywdę, skromnością oraz osiągnął wysokie wyniki w nauce.
3. Nagroda będzie wręczona na uroczystości z okazji Święta Szkoły (w rocznicę nadania gimnazjum imienia).
4. Nagrodę przyznaje Rada Pedagogiczna.
5. Wniosek o przyznanie Nagrody, wraz z uzasadnieniem wychowawca klasy składa w sekretariacie szkoły do dnia 30 kwietnia danego roku szkolnego.

§ 2

Decyzje w sprawach nieuregulowanych w regulaminie podejmuje dyrektor.

Klasa IIID

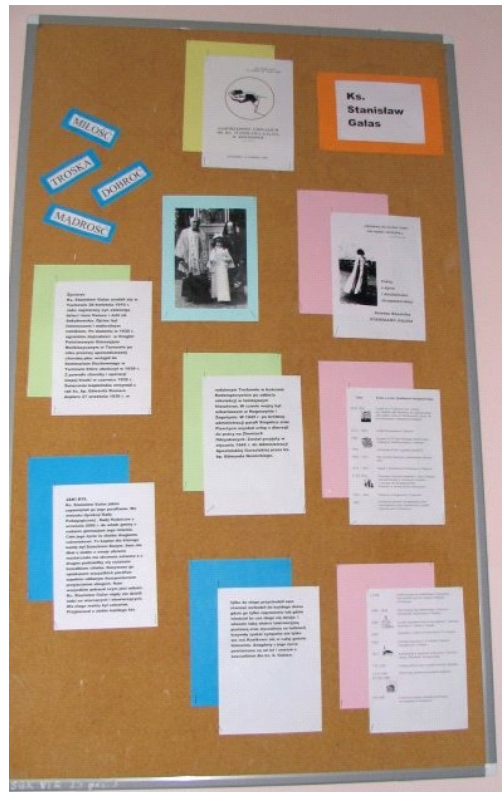

Gminna Nagroda im. Ks. Stanisława Galasa

Nowością w naszej gminie jest Nagroda im. ks. Stanisława Galasa. Decyzję o jej ustanowieniu podjęło w grudniu 2005 roku walne zebranie członków Stowarzyszenia Gminna Szkoła Gospodarstwa Wiejskiego. Zgodnie z nadrzędną ideą Nagrodę otrzymywać będzie co roku inna osoba należąca do szczególnie zaangażowanych w pracę na rzecz gminy Gniewino i zasłużonych dla jej rozwoju. Jest to statuetka Stolema oraz towarzysząca jej nagroda pieniężna. Zgodnie z regulaminem, kandydatów do Nagrody zgłosić może każdy mieszkaniec naszej gminy, ale za pośrednictwem członków Stowarzyszenia GSGW. Decyzję o jej przyznaniu podejmuje natomiast Kapituła Nagrody, w której skład wchodzi: dr Michał Galas, wójt Zbigniew Walczak, ks. Robert Mayer, proboszcz kostkowskiej parafii oraz Mikołaj Piotrowski. Pierwszą taką nagrodę otrzymała wielce zasłużona emerytowana nauczycielka naszej szkoły pani Anna Szewczyk - Jastrzębska. Gratulujemy

Red. na podstawie informacji zamieszczonych w biuletynie Gniewno

Klasa IIIE

Klasa IIIF

Istnieją ludzie których życie jest darem ofiarowanym nie im samym, lecz nam - ludzkości..

A. Schweizer

Dnia 10 grudnia nauczyciele i uczniowie sprzedawali pod Kościołami parafii Kostkowo i Gniewino cegiełki i ozdoby świąteczne. Projekt cegiełki przygotował uczeń klasy II c Krzysztof Majta. Ozdoby świąteczne wykonywali uczniowie po kierunkiem pani Zofii Gacek.

Celem było zebranie pieniędzy na nagrobek ks. Stanisława Galasa. Akcja cieszyła się dużym poparciem. Zebrano 1731,75 zł, kwotę w całości przekazano na powyższy cel

Red.

GIMZETKA KOSTKOWSKA,
GAZETA SAMORZĄDOWEGO GIMNAZJUM, KOSTKOWO 22, 84-252 ZAMOSTNE
Redakcja: Alicja Niepomnik, Daria Marzec wraz z uczniami.